

LỜI SỐNG

Tháng 05.2011

“Con phải yêu mến Thiên Chúa con hết lòng, hết linh hồn và hết trí khôn con” (Mt 22:37)

Cuộc tranh luận về chuyện đầu là điều răn thứ nhất trong số vô vàn điều răn trong Kinh thánh là một đề tài cổ điển mà các trường Do-thái đưa ra vào thời Đức Giêsu. Được coi là một vị thầy, Đức Giêsu không tránh né câu hỏi đặt ra cho Người liên quan đến điều đó: “Đầu là điều răn lớn nhất trong lề luật?” Câu trả lời của Người độc đáo, Người liên kết lòng mến yêu Thiên Chúa với lòng yêu mến người bên cạnh. Các môn đệ của người không bao giờ có thể tách rời hai lòng mến yêu này, như một cái cây không thể tách rời gốc rễ khỏi chòm lá: họ càng mến Chúa, thì lại càng thêm lòng yêu thương người anh chị em; càng đào sâu thêm lòng mến Chúa.

Hơn bất kỳ ai, Đức Giêsu biết Thiên Chúa thực sự là ai, Đấng chúng ta phải mến yêu và Người cũng biết phải mến yêu thế nào: Thiên Chúa là Cha của Người và cha của chúng ta, Chúa của Người và Chúa của ta. (Xem Ga 20:17). Đó là Thiên Chúa, Đấng yêu thương từng người, Người yêu thương tôi, yêu thương Bạn: Người là Chúa của tôi, Chúa của Bạn.

Và ta có thể mến yêu Người, bởi vì Người đã yêu thương ta trước: như vậy lòng mến yêu mà Người đòi nơi ta là lời đáp lại Tình thương của Người. Chúng ta có thể hướng về Người, với cùng một lòng phó thác và tin tưởng như Đức Giêsu, khi Người gọi Thiên Chúa là Ba, là Cha. Như Đức Giêsu chúng ta cũng có thể thường xuyên nói chuyện với Người, bằng cách trình bày cho người tất cả những yêu cầu của ta, những quyết định, những dự tính, bằng cách nói lên với Người lòng mến yêu riêng biệt của mình. Chúng ta cũng nóng lòng chờ đợi giây phút ta có được mối liên lạc sâu xa với Người qua lời cầu nguyện; đó là cuộc nói chuyện, là mối hiệp thông, mối liên kết thân thiện với Chúa. Trong những giây phút ấy chúng ta có thể tỏ bày lòng mến yêu của mình: bằng cách thờ lạy Người bên ngoài các tạo vật, tôn vinh Người hiện diện ở khắp nơi trong vũ trụ, ngợi khen Người trong đáy lòng ta hay sống động nơi các nhà tạm, tưởng nghĩ đến Người nơi ta đang sống, trong phòng riêng, trong việc làm, nơi bàn giấy, đang khi gặp gỡ người khác...

“Con phải yêu mến Thiên Chúa con hết lòng, hết linh hồn và hết trí khôn con”

Đức Giêsu cũng dạy ta một cách khác để mến yêu Thiên Chúa. Đối với Đức Giêsu, mến yêu là chu toàn ý muốn của Chúa Cha, bằng cách hiến thân cho Người trí khôn, cõi lòng, năng lực và chính sự sống: Người hiến toàn thân cho chương trình mà Chúa Cha đặt ra cho Người. Tin mừng cho ta thấy Người luôn luôn và hoàn toàn hướng về Chúa Cha (Xem Ga 1:18), luôn ở nơi Chúa Cha, luôn chỉ có ý nói điều đã nghe từ Chúa Cha, chỉ chu toàn

những gì Chúa Cha dạy Người làm. Người cũng đòi chúng ta như vậy: mến yêu có nghĩa là thi hành ý muốn của người yêu, không nửa vời, mà với tất cả con người của mình: “hết lòng, hết linh hồn và hết trí khôn”. Bởi vì tình thương không chỉ là một tình cảm suông. Đức Giêsu hỏi người chỉ mến yêu Người bằng lời nói rằng: “Tại sao anh em gọi Thầy: ‘Lạy Chúa! Lạy Chúa’, mà anh em không làm điều Thầy dạy?”

“Con phải yêu mến Thiên Chúa con hết lòng, hết linh hồn và hết trí khôn con”

Vậy làm sao ta thực hành lời dạy này của Đức Kitô? Chắc chắn là bằng cách giữ một mối liên hệ cha con thân thiết với Chúa, nhưng trên hết bằng cách thực hành điều Người muốn. Thái độ của ta đối với Thiên Chúa, cũng như đối với Đức Giêsu, phải là luôn luôn hướng về Chúa Cha, trong thái độ lắng nghe, vâng phục, để chu toàn công trình của Người, duy chỉ công trình đó và không gì khác.

Để thực hiện điều đó chúng ta phải có một thái độ triệt để nhất, bởi vì ta không thể dâng lên Chúa ít hơn là tất cả: tất cả cõi lòng, tất cả tâm hồn, tất cả trí khôn. Điều đó có nghĩa là làm tốt, làm trọn vẹn, tác động Chúa đòi ta. Để thực hiện ý Chúa muốn và nên một với ý đó, thường ta cần phải hủy diệt ý muốn của mình, bằng cách hi sinh tất cả những gì ta có trong tâm hồn hay trong trí khôn không liên quan gì đến hiện tại. Đó có thể là một ý tưởng, một tình cảm, một ý nghĩ, một ước muốn, một kỷ niệm, một người, một sự vật...

Như vậy tất cả con người chúng ta đều ở đó theo những gì đòi ta trong giây phút hiện tại. Nói năng, điện thoại, lắng nghe, giúp đỡ, học hành, cầu nguyện, ăn uống, sống ý Chúa muốn mà không chia lòng chia trí; làm các hoạt động cách trọn vẹn, đàng hoàng, hoàn hảo, với tất cả cõi lòng, tâm hồn, trí khôn; lấy lòng mến yêu làm động lực duy nhất cho mọi tác động của mình, để trong mọi giây phút của ngày sống ta có thể nói lên: “Vâng, lạy Chúa của con, trong giây phút này, trong tác động này con đã mến yêu Chúa hết lòng, hết con người con.” Chỉ như vậy chúng ta mới có thể nói là ta mến yêu Chúa, là ta đáp lại Tình thương của Người đối với chúng ta.

“Con phải yêu mến Thiên Chúa con hết lòng, hết linh hồn và hết trí khôn con”

Để thực hành Lời sống này thỉnh thoảng cũng nên nhìn vào chính mình để xem Thiên Chúa có thực sự chiếm chỗ nhất trong tâm hồn ta không.

Vậy, để kết luận, ta phải làm gì trong tháng này? Phải chọn lựa một lần nữa Thiên Chúa làm lý tưởng duy nhất, làm mọi sự cho đời ta, bằng cách đặt Người lên chỗ nhất, bằng cách sống hoàn hảo ý Người trong giây phút hiện tại. Chúng ta phải có thể thành thực nói lên rằng: “Lạy Chúa của con, Chúa là mọi sự của con”, “Con mến yêu Chúa”, “Chúa là Thiên Chúa, Chúa của con, Chúa của chúng con với tình thương vô biên.”

Chiara Lubich